

دانشگاه اراک
دانشکده علوم پایه

پایان نامه

برای دریافت درجه کارشناسی ارشد در رشته
ریاضی کاربردی، گرایش آنالیز عددی

عنوان

روش های تفاضل متناهی صریح و ضمنی برای حل
معادلات دیفرانسیل با مشتقات جزئی کسری

استاد راهنما

دکتر بهنام سپهریان

استاد مشاور

دکتر علیمحمد نظری

پژوهشگر

مهناز احمدی

شهریور ۱۳۹۳

نام خانوادگی دانشجو: احمدی

نام: مهناز

عنوان: روش های تفاضل متناهی صریح و ضمنی برای حل معادلات دیفرانسیل با مشتقات جزئی کسری

استاد راهنما: دکتر بهنام سپهریان
استاد مشاور: دکتر علیمحمد نظری

مقطع تحصیلی: کارشناسی ارشد رشته: ریاضی کاربردی گرایش: آنالیز عددی

دانشگاه اراک

دانشگاه: اراک

تعداد صفحات: ۹۶

تاریخ فارغ التحصیلی: شهریور ۱۳۹۳

واژگان کلیدی: روش تفاضل متناهی صریح، روش تفاضل متناهی ضمنی، مشتق کسری، روش تفاضل متناهی فشرده

چکیده

در این پایان نامه با روش های تفاضل متناهی فشرده و انتگرال و مشتق کسری یک تابع آشنا می شویم. در ادامه به حل معادلات دیفرانسیل جزئی کسری با روش های تفاضل متناهی فشرده می پردازیم. این معادلات شامل مشتق کسری ریمان - لیوویل است.

پروردگارا، بیچ پروانه امی به نازک دلی تو نیست
رحمت تو سپیده دم است و زیبایی تو نیایش آفرین
در این غریبستان مرا به خود واکگذار...

دستانم را به سمت آسمان تو بلند می کنم
میخواهم بدانی دستانم خالیست
از تومی خواهم؛

آقدر به من ایمان عطا کنی تا در هر آنچه بر سر راهم قرار می دهی تو را بنیم و خواستت
را

دوستت دارم
تسایم نگذار...
آمین!

تقدیم بہ دو وجود مقدس:

آنان کہ ناتوان شدند تا ما بہ توانایی برسیم...

موہاشان سپید شد تا ما رو سفید شویم...

مدرائمان!

مادرانمان!

مہناز احمدی

شہر پور ۹۳

سپاس‌گزاری...

آنان که آفتاب را به زندگی دیگران ارزانی می‌دارند، نمی‌توانند خود از آن بی‌بهره باشند.

آمدنم را در وادی آگاهی دستی نیرومند ایستگر شد هم آمدنم را، هم برخاستنم را و هم رفتنم را، هم او که در محطه محطه‌ایم جا دارد، سپاس بی‌شماره درگاه حق،

که قطره‌ای از اقیانوس بیکران خود را بر من عنایت فرمود تا پیوسته مشتاق بهره‌گیری از قطره دیگر باشم. از تو مددی گیرم تا سپاسم را بر تمامی آنانی که

کامهای استوارشان و دستان پر لطفشان تکیه‌گاه هستی را هم بودند، پیشکش کنم.

در این جابر خود واجب می‌دانم به عنوان شاگردی کوچک، از استاد راهنمای

ارجمندم جناب آقای دکتر بهنام سپریان به عنوان استاد علم و اخلاق، که

همواره در تمام راه با صبر و متانت مراد انجام این رساله یاری کردند مشکرو
 قدردانی کنم. هم چنین از جناب آقای دکتر علی محمد نظری که زحمت مشاوره‌ی
 این پایان نامه را بر عهده گرفتند کمال امتنان را دارم.

واللا اترین سپاس را به پدر و مادر و خواهران و برادران عزیزم تقدیم می‌کنم که
 همواره با حمایت و محبت‌های بی‌کران خود مرا پشتیبانی گرم بودند. هم چنین
 از دوستان خوبم و همه عزیزانی که در این مدت با حضور گرمشان همراهی ام کرده‌اند
 تشکر می‌کنم.

چکیده

در این پایان‌نامه با روش‌های تفاضل متناهی فشرده و انتگرال و مشتق کسری آشنا می‌شویم. ابتدا معادله دیفرانسیل کابلی کسری را با یک روش تفاضل متناهی صریح حل می‌کنیم و سپس به حل یک معادله کابلی کسری با استفاده از چهار روش تفاضل متناهی فشرده پرداخته‌ایم. در نهایت با توجه به نتایج به دست آمده روش IICFDS در بین روش‌های دیگر از دقت بالاتری برخوردار است.

واژگان کلیدی

روش تفاضل متناهی فشرده، مشتق کسری، روش تفاضل متناهی صریح، روش تفاضل متناهی ضمنی.

پیشگفتار

مشتق و انتگرال کسری برای مدل سازی برخی پدیده ها در علوم مختلفی از جمله فیزیک ، شیمی و مهندسی مورد استفاده قرار می گیرند. از آنجا که جواب تحلیلی بیشتر معادلات دیفرانسیل کسری را نمی توان به آسانی به دست آورد حل عددی این معادلات از اهمیت بالایی برخوردار است.

در این پایان نامه یک روش تفاضلی صریح را برای حل معادلات دیفرانسیل کابلی کسری با استفاده از تقریب های مرکزی و پیشرو معرفی می کنیم و نشان می دهیم که این روش به ترتیب دارای مرتبه دقت ۲ و ۱ نسبت به فضا و زمان بوده و پایدار است .

به طور کلی این پایان نامه از ۴ فصل تشکیل شده است.

در فصل اول به آشنایی با مفهوم مشتق و انتگرال کسری و روش های تفاضل متناهی فشرده و تعاریفی از معادله ی کابلی می پردازیم. همچنین مطالب مقدماتی که در فصل های بعد به آن نیاز داریم آمده است.

فصل دوم به معرفی و تشریح یک روش تفاضل متناهی صریح برای حل معادله ی کابلی کسری می پردازیم و نشان می دهیم روش ارائه شده پایدار و دارای مرتبه ی همگرایی ۲ و ۱ نسبت به متغیرهای فضا و مکان است.

در فصل سوم یک روش تفاضل متناهی فشرده ی ضمنی (INM) را ارائه می دهیم که در نرم L_2 پایدار نامشروط و دارای مرتبه ی همگرایی $O(\tau + h^2)$ است. سپس روش را بهبود می دهیم و به روشی با مرتبه ی همگرایی $O(\tau^2 + h^2)$ دست می یابیم.

در فصل چهارم یک روش تفاضل متناهی فشرده ی ضمنی (ICFDS) را ارائه می دهیم که در نرم L_∞ پایدار نامشروط و دارای مرتبه ی همگرایی $O(\tau + h^4)$ است. سپس روش را بهبود می دهیم و به روشی با مرتبه ی همگرایی $O(\tau^2 + h^4)$ دست می یابیم . شایان ذکر است که تمام محاسبات و نمودارهای رسم شده در انتهای هر فصل با نرم افزار ۱۳ Maple انجام شده است.

فهرست مطالب

۱	تعاریف، مفاهیم و قضایای مقدماتی	۱
۱	۱.۱ یادآوری	۱
۳	۲.۱ روش های تفاضل متناهی فشرده	۳
۵	۳.۱ معادله ی کابلی	۵
۶	۴.۱ حساب کسری	۶
۶	۱.۴.۱ تاریخچه	۶
۹	۲.۴.۱ تعریف مشتق و انتگرال کسری	۹
۱۳	۳.۴.۱ کاربرد مشتق و انتگرال کسری	۱۳
۱۴	۴.۴.۱ مشتق جزئی کسری	۱۴
۲۰	۲ روش تفاضل متناهی صریح برای یک معادله ی کابلی کسری	۲۰
۲۱	۱.۲ حل معادله ی کابلی کسری با یک روش صریح	۲۱
۲۴	۱.۱.۲ بررسی پایداری روش	۲۴
۲۷	۲.۱.۲ بررسی همگرایی روش	۲۷
۳۰	۲.۲ نتایج عددی	۳۰
۳۴	۳ دو روش فشرده برای حل معادله ی دیفرانسیل کسری	۳۴
۳۵	۱.۳ روش عددی ضمنی (INM)	۳۵
۴۱	۱.۱.۳ بررسی پایداری روش	۴۱
۴۵	۲.۱.۳ بررسی همگرایی روش	۴۵
۵۱	۳.۱.۳ بهبود روش عددی ضمنی (IINM)	۵۱
۵۳	۲.۳ نتایج عددی	۵۳

۵۸	۴	دو روش تفاضل متناهی فشرده برای حل معادله‌ی دیفرانسیل کسری
۵۹	۱.۴	روش تفاضل متناهی فشرده ضمنی (ICFDS)
۶۷	۱.۱.۴	بررسی پایداری روش ICFDS در نرم L_∞
۷۲	۲.۱.۴	بررسی همگرایی روش ICFDS در نرم L_∞
۷۸	۳.۱.۴	بهبود روش تفاضل متناهی فشرده (IICFDS)
۸۰	۲.۴	نتایج عددی
۸۸		مراجع
۹۰		واژه‌نامه فارسی به انگلیسی
۹۲		واژه‌نامه انگلیسی به فارسی

فصل ۱

تعاریف، مفاهیم و قضایای مقدماتی

در این فصل ابتدا به یادآوری لم‌ها و تعاریفی که در این پایان‌نامه به آن نیازمندیم می‌پردازیم. سپس با مفاهیم روش‌های تفاضل متناهی فشرده و حساب کسری آشنا می‌شویم.

۱.۱ یادآوری

تعریف ۱.۱.۱. مجموعه‌ی تمام توابع پیوسته روی R را با $C(R)$ نمایش می‌دهیم.

تعریف ۲.۱.۱. فضای تمام توابع روی R که مشتقات جزئی آنها تا مرتبه K ($K \in N$) وجود دارد و پیوسته است را با $C^k(R)$ نشان می‌دهیم.

تعریف ۳.۱.۱. فرض کنید $I \subseteq R$ تابع $f : I \rightarrow R$ مطلقاً پیوسته است، هر گاه به ازای هر $\epsilon > 0$ عددی مانند $\delta > 0$ وجود داشته باشد به طوری که به ازای هر زیر دنباله از زیر بازه‌های باز جدا از هم مانند $\{(a_n, b_n)\}_{n=1}^{\infty}$ که $\sum_{n=1}^{\infty} (b_n - a_n) < \delta$ داشته باشیم $\sum_{n=1}^{\infty} |f(b_n) - f(a_n)| < \epsilon$.

تعریف ۴.۱.۱. فرض کنید $-\infty < a < b < \infty$ و $[a, b]$ یک بازه کراندار باشد. آن گاه فضای توابع مطلقاً پیوسته را با $AC[a, b]$ نشان می‌دهیم و برای $n \in \mathbb{N}$ فضای توابع مختلط f را که مشتق آنها تا مرتبه $n - 1$ روی $[a, b]$ پیوسته است و $f^{n-1} \in AC[a, b]$ با $AC^n[a, b]$ نشان می‌دهیم.

تعریف ۵.۱.۱. $f \in C(R)$ را در بی نهایت صفر گوئیم هر گاه برای هر $\epsilon > 0$ مجموعه‌ی $\{x : |f(x)| \geq \epsilon\}$ فشرده باشد و $C_0(R)$ را به صورت زیر تعریف می‌کنیم

$$C_0(R) = \{f \in C(R) \mid f \text{ در بینهایت صفر باشد}\}.$$

تعریف ۶.۱.۱. $\sum x_n$ مطلقاً همگراست هر گاه $\sum |x_n| < +\infty$.

تعریف ۷.۱.۱. $\{f_n\}_{n \geq 1}$ بر R به طور یکنواخت به f همگراست هر گاه

$$\forall \epsilon > 0 \quad \exists M \in \mathbb{N} : \quad n \geq M \Rightarrow \forall x \in R, |f(x) - f_n(x)| < \epsilon.$$

همچنین $\sum f_n(x)$ بر R به طور یکنواخت همگراست هر گاه دنباله s_n از مجموع‌های جزئی سری که با $s_n(x) = \sum_{i=1}^n f_i(x)$ تعریف می‌شود بر R به طور یکنواخت همگرا باشد.

تعریف ۸.۱.۱. تابع f را روی R انتگرال‌پذیر گوئیم هر گاه $\int_{-\infty}^{+\infty} |f| dx < \infty$.

تعریف ۹.۱.۱. مجموعه تمام توابع انتگرال‌پذیر روی R را با $L^1(R)$ نشان می‌دهیم.

تعریف ۱۰.۱.۱. تابع مختلط f را در نقطه‌ی z_0 تحلیلی گوئیم، هر گاه گوی باز به مرکز z_0 یافت شود که f بر آن مشتق‌پذیر باشد.

تعریف ۱.۱.۱.۱. فرض کنید f تابعی انتگرال پذیر باشد. آن گاه تبدیل فوریه $f(t)$ وجود دارد و به صورت زیر تعریف می شود.

$$(Ff)(k) = F[f(t)](k) = \hat{f}(k) = \int_{-\infty}^{+\infty} e^{ikt} f(t) dt, \quad (k \in R),$$

و تبدیل فوریه $f(t)$ معکوس $f(t)$ چنین تعریف می شود

$$(F^{-1}f)(k) = F^{-1}[f(t)](k) = \frac{1}{2\pi} \hat{f}(-k) = \frac{1}{2\pi} \int_{-\infty}^{+\infty} e^{-ikt} f(t) dt, \quad (k \in R).$$

تعریف ۱.۲.۱.۱. یک مسئله را خوش وضع گوئیم هر گاه

۱. مسئله جواب داشته باشد.

۲. جواب مسئله یکتا باشد.

۳. جواب مسئله به طور پیوسته به داده ها و پارامترها وابسته باشد. یعنی کوچکترین تغییر در توابع اولیه و مرزی و مقدار پارامترها موجب تغییر کوچکی در جواب شود.

نکته ۱.۳.۱.۱. اگر $f \in C^{n+1}$ و برای $|\alpha| \leq n+1$ داشته باشیم $\partial^\alpha f \in L^1 \cap C_0$ آنگاه برای برخی ثابت $C > 0$ ، $|\hat{f}(\xi)| \leq C(1+|\xi|)^{-n-1}$ و $\hat{f} \in L^{-1}(R)$ [۱].

۲.۱ روش های تفاضل متناهی فشرده

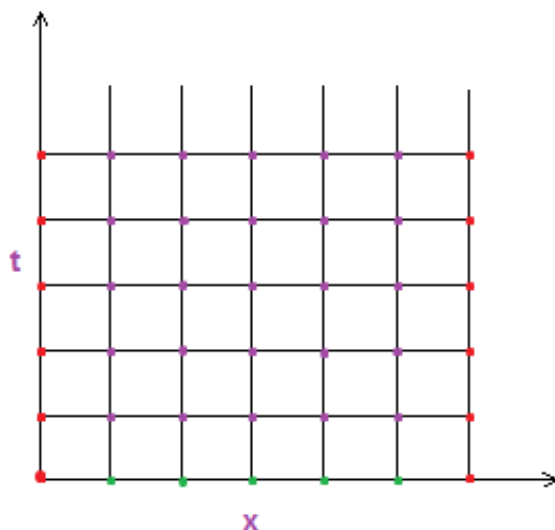
روشهای تفاضل متناهی از سال ۱۹۲۸ تاکنون برای به دست آوردن جواب های تقریبی معادلات دیفرانسیل معمولی (ODE)^۱ و یا جزئی (PDE)^۲ مورد استفاده قرار می گیرند.

^۱Ordinary Differential Equations

^۲Partial Differential Equation

نحوه اعمال روشهای تفاضل متناهی برای حل معادلات دیفرانسیل بدین صورت می باشد که ابتدا با گسسته سازی دامنه یک ساختار شبکه ای منظم به دست می آوریم. سپس مشتقات موجود در معادله دیفرانسیل را با استفاده از معادله های تفاضلی تقریب می زنیم. در هر نقطه از شبکه با مقدار تابع یا مقدار مجهول سروکار داریم. لذا تقریب معادله دیفرانسیل در نهایت به یک دستگاه معادلات خطی یا غیر خطی تبدیل می شود که می توان آن را با یک الگوریتم مناسب حل کرد.

ساختار شبکه به صورت گسسته سازی دامنه x و t است همانطور که مشاهده می کنید نقاط قرمز رنگ و نقاط سبز رنگ به ترتیب از شرایط مرزی و شرایط اولیه به دست می آیند و معلوم هستند، نقاط بنفش که مجهول هستند از طریق این مقادیر معلوم به دست می آیند.

شکل ۱.۱: چگونگی شبکه بندی

یکی از ساده ترین روش های تفاضل متناهی برای حل معادلات دیفرانسیل جزئی استفاده از تقریب مرکزی برای مشتقات جزئی مرتبه دوم موجود در معادله است که خطایی از مرتبه $O(h^2)$ دارد که h طول گام نقاط است.

روشهایی که مرتبه دقت آن ها بیشتر از $O(h^2)$ باشد را روش های مرتبه بالا می نامیم. یکی از روش هایی که می توان با استفاده از آن فرمول تفاضل متناهی بادقت بالا به دست آورد استفاده از طول گام کوچکتر می باشد

، اما این امر باعث افزایش زمان انجام محاسبات می‌شود. برای به دست آوردن فرمول تفاضل متناهی مرتبه‌ی بالا با طول گام ثابت می‌توان از نقاط بیشتر برای تقریب مشتقات موجود در معادله استفاده کرد که باعث افزایش پهنای باند ماتریس ضرایب می‌شود و همچنین در نقاط مرزی دچار مشکل می‌شویم.

با استفاده از روش‌های فشرده می‌توان مرتبه‌ی دقت جواب‌ها را افزایش داد بدون اینکه پهنای باند ماتریس ضرایب افزایش پیدا کند. از آن جا که ماتریس ضرایب دستگاه حاصل (در حالت یک بعدی) با استفاده از روش‌های فشرده ، سه قطری است بنابراین حل دستگاه ساده تر و به زمان کمتری نیاز دارد. روش فشرده ، برای طول گام ثابت ، از هر روش تفاضل متناهی دیگر خطای کمتری دارد. این روش‌ها اشکالاتی هم دارند از جمله اینکه معادله‌ی دیفرانسیل مورد نظر باید برای تشکیل روش فشرده مشتق پذیر باشد. این روش‌ها به یک ساختار شبکه‌ای نیازمندند و همچنین برای هر مسئله باید فرمول تفاضل متناهی جدیدی به دست آورد.

۳.۱ معادله‌ی کابلی

در اینجا به توضیح مختصری درباره‌ی علت نام‌گذاری معادله‌های کابلی می‌پردازیم. در علوم اعصاب ، نورون‌ها یکی از مهمترین سلول‌های عصبی بدن به شمار می‌آیند . در واقع آن‌ها در ساختمان اصلی و مرکزی سیستم عصبی بدن از مسئولیت مهمی برخوردارند مانند کنترل مغز ، قدرت درک و حافظه‌ی بدن و نحوه‌ی این ارتباط توسط نورون‌ها صورت می‌گیرد. این سلول‌ها به صورت منفرد عمل می‌کنند.

از طرفی نورون‌ها شامل سه قسمت هستند

۱: دندریت‌ها

۲: سلول سوما

۳: سلول آکسون

در اینجا دندریت‌ها که مسئولیت پخش انرژی را در بدن بر عهده دارند نحوه‌ی رفتارشان مانند انتقال برق

در کابل ها است .

دانشمندی به نام ویلیام تامسون نحوه‌ی رفتار دندریت ها ، کابل های تلگرافی و کابل های برق را براساس معادلات دیفرانسیل با مشتقات جزئی مدل سازی کرد و به توصیف سیستم عصبی بدن و انتقال حرارت در کابل ها پرداخت. به این معادله های دیفرانسیل معادلات کابلی گفته می‌شود زیرا این معادلات بر اساس رفتار کابل های برق مدل سازی شده اند.

۴.۱ حساب کسری

در این بخش ابتدا تاریخچه‌ی حساب کسری را بیان می‌کنیم و با نحوه‌ی به وجود آمدن حساب کسری آشنا می‌شویم [۲] .

۱.۴.۱ تاریخچه

حساب کسری تقریباً قدمتی برابر با حساب صحیح دارد در واقع اسم حساب کسری یک نام غلط است. ابتدا ریاضیدان ها مشتق و انتگرال را تنها به مرتبه‌ی کسری بسط دادند و آن را حساب کسری نامیدند. وقتی مشتق و انتگرال به مرتبه‌ی دلخواه تعمیم داده شد این اسم باقی ماند که تا حدودی گمراه کننده است. بیشتر ریاضیدان ها با مشتق مرتبه n ام $(\frac{d^n y}{dx^n})$ لیب نیتز^۳ آشنا هستند (n عدد صحیح است) و مشتق کسری یعنی $\frac{d^n y}{dx^n}$ وقتی n یک کسراست.

در ۳۰ سپتامبر ۱۶۹۵ ال هوپیتال^۴ یک سوال برای لیب نیتز نوشت ، پرسید اگر $n = \frac{1}{2}$ ، چگونه $\frac{d^n y}{dx^n}$ تعریف می شود و با این سوال مطالعه در حساب کسری متولد شد. در پی سال ها در توسعه حساب کسری پیشرفت های کمی به دست آمد. در سال ۱۸۱۹ ، لکرویکس^۵ با $y = x^m$ که m یک عدد صحیح است شروع کرد و مشتق مرتبه‌ی n ام آن را به صورت زیر به دست آورد

$$\frac{d^n y}{dx^n} = \frac{m!}{(m-n)!} x^{m-n}, \quad m \geq n,$$

^۳Leibnz

^۴L'Hopital

^۵Lacroix

یا به عبارتی دیگر

$$\frac{d^n y}{dx^n} = \frac{\Gamma(m+1)}{\Gamma(m-n+1)} x^{m-n}, \quad m \geq n,$$

که $\Gamma(\cdot)$ تابع گاما است

$$\Gamma(\nu) = \int_0^\infty e^{-x} x^{\nu-1} dx, \quad \nu > 0. \quad (۱.۱)$$

سپس برای $y = x$ و $n = \frac{1}{2}$ جواب صریحی به صورت زیر ارائه کرد

$$\frac{d^{\frac{1}{2}} y}{dx^{\frac{1}{2}}} = \frac{2\sqrt{x}}{\sqrt{\pi}}.$$

مشکل روش لکرویکس این بود که برای خیلی از توابع قابل استفاده نبود. بیشترین پیشرفت در حساب کسری

در سال ۱۸۳۲ وقتی لیوویل^۶ با اشتیاق شروع به مطالعه‌ی حساب کسری کرد، به دست آمد. او با نتایج

شناخته شده در مورد مشتق از مرتبه‌ی صحیح تابع e^{ax} شروع کرد.

$$D^m e^{ax} = a^m e^{ax},$$

و مشتق از مرتبه‌ی دلخواه تابع e^{ax} را به صورت

$$D^\nu e^{ax} = a^\nu e^{ax}, \quad (۲.۱)$$

بیان کرد. سپس مشتق از مرتبه‌ی دلخواه را برای هر تابع $f(x)$ که بتوان آن را به صورت یک سری به شکل

$$f(x) = \sum_{n=0}^{\infty} c_n e^{a_n x}, \quad \operatorname{Re}(a_n) > 0, \quad (۳.۱)$$

بسط داد، به صورت زیر تعریف کرد

$$D^\nu f(x) = \sum_{n=0}^{\infty} c_n a_n^\nu e^{a_n x},$$

که این فرمول به عنوان اولین فرمول لیوویل برای مشتق کسری شناخته شد. اگر چه این نمایش از مشتق برای

مرتبه‌ی دلخواه است اما تنها برای توابعی مفید است که بتوان آن‌ها را به شکل (۳.۱) نوشت.

به علت محدودیت این تعریف لیوویل تلاش خود را برای تعریف دوم شروع کرد. او ابتدا یک انتگرال به

صورت زیر تعریف کرد که بسیار نزدیک به تعریف تابع گاما در (۱.۱) است.

$$I = \int_0^\infty u^{a-1} e^{-xu} du, \quad a > 0, \quad x > 0, \quad (۴.۱)$$

^۶Liouville

و با تغییر متغیر $xu = t$ رابطه ی زیر را به دست آورد

$$I = x^{-a} \int_0^{\infty} t^{a-1} e^{-t} dt = x^{-a} \Gamma(a).$$

رابطه ی بالا معادل است با

$$x^{-a} = \frac{1}{\Gamma(a)} I.$$

با توجه به تعریف انتگرال I در (۴.۱) و مشتق مرتبه ی ν در (۲.۱) لیوویل با گرفتن D^ν از هر دو طرف

معادله ی بالا فرمول زیر را به دست آورد

$$D^\nu x^{-a} = \frac{(-1)^\nu}{\Gamma(a)} \int_0^{\infty} u^{a+\nu-1} e^{-xu} du. \quad (5.1)$$

از طرفی دوباره با کمک تغییر متغیر $xu = t$ انتگرال موجود در رابطه ی بالا را به شکل زیر نوشت

$$\int_0^{\infty} u^{a+\nu-1} e^{-xu} du = x^{-(a+\nu)} \Gamma(a + \nu). \quad (6.1)$$

سرانجام او با استفاده از روابط (۵.۱) و (۶.۱) دومین تعریف مشتق کسری خود را به صورت

$$D^\nu x^{-a} = \frac{(-1)^\nu \Gamma(a + \nu)}{\Gamma(a)} x^{-a-\nu}, \quad a > 0,$$

ارائه کرد که باز هم این تعریف محدود به توابعی به شکل $f(x) = x^{-a}$ بود. به احتمال زیاد مفیدترین

پیشرفت در توسعه ی حساب کسری از مقاله های برنارد ریمان^۷ که در سال ۱۸۹۲ منتشر شدند، به دست

آمد. ریمان با تعمیم سری تیلور فرمول زیر را برای مشتق از مرتبه ی دلخواه به دست آورد

$$D^\nu f(x) = \frac{1}{\Gamma(\nu)} \int_c^x (x-t)^{\nu-1} f(t) dt + \psi(x).$$

به علت ابهام در حد پایین انتگرال c ریمان به تعریفش تابع متمم ψ را اضافه کرد. امروزه تعریف مشتق

کسری ریمان را بدون تابع در دسر دهنده ی ψ به کار می برند.

در سال (۱۸۶۷-۱۸۶۸) گرانوالد^۸ و لتنیکیف^۹ برای تعریف مشتق کسری از تفاضل متناهی استفاده کردند

و وقتی ویژگی های مشتق کسری تفسیر شد، اثبات شد که این تعریف با تعریف مشتق کسری ریمان - لیوویل

^۷Bernard Riemman

^۸Grundwald

^۹Letnikov

هم ارز است.

در سال ۱۹۶۷ کاپاتو^۱ یک نوع دیگری از مشتق کسری را مشابه با نوع ریمان - لیوویل تعریف کرد. در بخش بعدی به تعریف انواع مشتق و انتگرال کسری می‌پردازیم.

۲.۴.۱ تعریف مشتق و انتگرال کسری

(۱) مشتق و انتگرال کسری ریمان - لیوویل

فرض کنید $-\infty < a < b < +\infty$ و $[a, b]$ یک بازه‌ی کراندار روی محور اعداد حقیقی R باشد، پس انتگرال‌های کسری چپ $I_{a+}^{\alpha} f$ و راست $I_{b-}^{\alpha} f$ از مرتبه‌ی $\alpha \in C$ که $R_e(\alpha) > 0$ (قسمت حقیقی α) را به صورت زیر تعریف می‌کنیم

$$(I_{a+}^{\alpha} f)(x) = \frac{1}{\Gamma(\alpha)} \int_a^x \frac{f(t)}{(x-t)^{1-\alpha}} dt, \quad x > a. \quad (۷.۱)$$

$$(I_{b-}^{\alpha} f)(x) = \frac{1}{\Gamma(\alpha)} \int_x^b \frac{f(t)}{(t-x)^{1-\alpha}} dt, \quad x < b. \quad (۸.۱)$$

برای $\alpha = n \in N$ داریم

$$(I_{a+}^n f)(x) = \int_a^x dt_1 \int_a^{t_1} dt_2 \dots \int_a^{t_{n-1}} f(t_n) dt_n = \frac{1}{(n-1)!} \int_a^x (x-t)^{n-1} f(t) dt,$$

$$(I_{b-}^n f)(x) = \int_x^b dt_1 \int_b^{t_1} dt_2 \dots \int_{t_{n-1}}^b f(t_n) dt_n = \frac{1}{(n-1)!} \int_x^b (t-x)^{n-1} f(t) dt,$$

اکنون با توجه به تعاریف (۷.۱) و (۸.۱) به تعریف مشتق‌های کسری چپ و راست ریمان - لیوویل از مرتبه‌ی $\alpha \in C$ ($R_e(\alpha) \geq 0$) می‌پردازیم که به ترتیب با نمادهای $D_{a+}^{\alpha} f$ و $D_{b-}^{\alpha} f$ نمایش داده می‌شوند.

$$(D_{a+}^{\alpha} f)(x) := \left(\frac{d}{dx}\right)^n (I_{a+}^{n-\alpha} f)(x) = \frac{1}{\Gamma(n-\alpha)} \left(\frac{d}{dx}\right)^n \int_a^x \frac{f(t)}{(x-t)^{\alpha-n+1}} dt, \quad x > a, \quad (۹.۱)$$

^۱ Caputo

$$(D_{b-}^{\alpha} f)(x) := \left(\frac{-d}{dx}\right)^n (I_{b-}^{n-\alpha} f)(x) = \frac{1}{\Gamma(n-\alpha)} \left(\frac{-d}{dx}\right)^n \int_x^b \frac{f(t)}{(t-x)^{\alpha-n+1}} dt, \quad x < b. \quad (10.1)$$

$R_e(\alpha)$ به معنی قسمت حقیقی α و $[R(\alpha)]$ به معنی قسمت صحیح $R(\alpha)$ است. $n = [R(\alpha)] + 1$. وقتی $\alpha = n \in N_0$ تعاریف بالا به صورت زیر خواهند شد.

$$(D_{a+}^{\circ} f)(x) = (D_{b-}^{\circ} f)(x) = f(x),$$

$$(D_{a+}^n f)(x) = f^{(n)}(x), \quad (D_{b-}^n f)(x) = (-1)^n f^{(n)}(x), \quad (n \in N). \quad (11.1)$$

۲) مشتق و انتگرال کسری لیوویل

مشتق و انتگرال کسری لیوویل در واقع همان مشتق و انتگرال کسری ریمان - لیوویل است که برای تمام اعداد حقیقی R تعریف می شود. یعنی برای تعریف مشتق و انتگرال کسری لیوویل در تعریف مشتق و انتگرال کسری ریمان - لیوویل قرار می دهیم $a = -\infty$ و $b = +\infty$.

انتگرال کسری چپ و راست لیوویل از مرتبه $\alpha \in C$ ($R_e(\alpha) > 0$) را به ترتیب با نماد $I_{+}^{\alpha} f$ و $I_{-}^{\alpha} f$ و مشتق کسری چپ و راست لیوویل را به ترتیب با نماد $D_{+}^{\alpha} f$ و $D_{-}^{\alpha} f$ نمایش می دهیم.

۳) مشتق کسری کاپاتو

فرض کنید $[a, b]$ یک بازه ی کراندار روی R باشد و

$$D_{a+}^{\alpha} [f(t)](x) \equiv (D_{a+}^{\alpha} f)(x),$$

$$D_{b-}^{\alpha} [f(t)](x) \equiv (D_{b-}^{\alpha} f)(x).$$

به ترتیب مشتق های کسری چپ و راست ریمان - لیوویل از مرتبه $\alpha \in C$ ($R_e(\alpha) \geq 0$) باشند. حال مشتق های کسری چپ و راست کاپاتو $({}^C D_{a+}^{\alpha} f)(x)$ و $({}^C D_{b-}^{\alpha} f)(x)$ از مرتبه $\alpha \in C$ ($R_e(\alpha) \geq 0$) را روی بازه $[a, b]$ به کمک مشتق های کسری چپ و راست ریمان - لیوویل به صورت زیر تعریف می کنیم

$$({}^C D_{a+}^{\alpha} f)(x) = \left(D_{a+}^{\alpha} \left[f(t) - \sum_{k=0}^{n-1} \frac{f^{(k)}(a)}{k!} (t-a)^k \right] \right)(x), \quad (12.1)$$